

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาคนด้านวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในการสร้างสิ่งจูงใจเพื่อการพัฒนาคนด้านวิชาการและรูปแบบกิจกรรมการพัฒนาคนด้านวิชาการที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามความเห็นของอาจารย์ โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed methodology) กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการประจำที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 141 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณได้แก่ ส่วนแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ และแบบจัดอันดับ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดไม่มีโครงสร้างและการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการประมวลผลข้อมูลเชิงปริมาณ โดยหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เปรียบเทียบการพัฒนาคนด้านวิชาการตามตัวแปรโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และใช้การวิเคราะห์เนื้อหาในส่วนของข้อมูลเชิงคุณภาพ (Content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีการพัฒนาคนด้านวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการพัฒนาคนด้านวิชาการจากมากไปหาน้อยคือ อาจารย์ให้ความสนใจรับฟังข่าวสารจากสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ, แลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบกันเองระหว่างผู้ร่วมงาน, เข้าร่วมกิจกรรมประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยตามลำดับ ในด้านการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในการสร้างสิ่งจูงใจเพื่อการพัฒนาคนด้านวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้อาจารย์ศึกษาต่อเพื่อให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น คณะกำหนดการสอนให้มีสัดส่วนเหมาะสมกับงานด้านอื่น ๆ และมหาวิทยาลัยมีการวางแผนพัฒนาอาจารย์ทางวิชาการอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม อาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน ได้แก่ ตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ มีการพัฒนาคนด้านวิชาการต่างกันและได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในการสร้างสิ่งจูงใจเพื่อพัฒนาคนด้านวิชาการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่อาจารย์เพศชายและเพศหญิงมีการพัฒนาคนด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน และได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในการสร้างสิ่งจูงใจเพื่อพัฒนาคนด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังพบว่า รูปแบบกิจกรรมการพัฒนาคนด้านวิชาการที่เหมาะสมตามความเห็นของอาจารย์ที่เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุดเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ การเขียนบทความ, การทำวิจัย และการประชุม อบรม สัมมนา การศึกษา การฝึกปฏิบัติงานตามลำดับ

The purpose of this study were to investigate the academic self-development of lecturers of Surindra Rajabhat University and to explore the opinions of the lectures towards supporting activities as a suitable motivational activity on academic self-development offered by the university. The method of the study was mixed methodology. The subject of the study, classified by stratified random sampling, was 141 permanent lecturer of Surindra Rajabhat University. The Instrument used for collecting data was a five-level rating scale and ordering questionnaire. An unstructured interview and group discussion were administered to obtain qualitative data. SPSS statistical computer program was used to analyze quantitative data in percentage, mean, and standard deviation. A comparison of factors on academic self-development was done using t-test and F-test and the content analyzes was administered to the qualitative data .

The findings of the study were as follow: there was an average level for academic self-development of lecturers of Surindra Rajabhat University with the order of item from the highest to the lowest respectively as : the lecturers pay attention to messages in a variety of medias; exchanging opinions through discussion in the group; attending academic meeting, workshop and seminar both inside and outside the university. There was an average level on the issue of supporting activity from the university to promote academic self-development arranged from the highest to the lowest as following; the university supported to the lecturers to further their study for higher degree; the faculty set up a proper ratio of teaching load to another tasks; and there was a proper and continuous plan for academic development set up by the university. The lecturers in different academic title; lecturer, assistant professor, associate professor, obtained academic self-development and supporting academic activities from the university differently with statistically significant different level at .05. there was no difference in academic self-development between gender of the lecturers. In addition, there was a finding that the lecturers agreed respectively from the highest to the lowest on the form of academic self-development activities as: writing article, doing research, attending meeting, seminar, workshop, study session, and practicum.